

Motion till riksdagen 2021/22:656

av Alexander Christiansson (SD)

Översyn av vårdgarantin

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över vilka konsekvenser som är rimliga för regioner som brister i vårdgarantin, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen om att regionerna ska ha interkompatibilitet mot varandra och krav om att flytta patienter till annan region om vårdgarantin i vårdplaneringen inte går att upprätthålla och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regionernas skyldighet att erbjuda vårdgaranti blev en del av hälso- och sjukvårdslagen (HSL) den 1 juli 2010. Vårdgarantin beskriver hur lång tid du som patient som längst ska behöva vänta på att få komma på besök, behandling eller operation i primär- och specialistvården.

Den 1 januari 2019 förstärktes den lagstadgade vårdgarantin. Förstärkningen innebär att patienter som kontaktar primärvården för ett nytt eller försämrat hälsoproblem har rätt till en medicinsk bedömning inom tre dagar. Detta ersätter den tidigare bestämmelsen om sju dagar till läkarbesök. Som patient ska man ha rätt att fritt välja bland offentligt finansierade vårdgivare för operationer och andra behandlingar enligt vårdgarantin.

Sverige skall leverera en sjukvård i världsklass där medborgarna skall förvänta sig snabb hantering och en god medicinsk vård. Då är tillgängligheten i hela landet central och något som måste eftersträvas. Idag varierar kvalitén och tillgängligheten mellan regionerna, vilket är problematiskt ur flera perspektiv.

När regionen inte lyckas leverera vård enligt de löften som vårdgarantin utlovat brister förtroendet bland medborgarna och det är något som politiken bär ansvar för och det skall prioriteras. En garanti är kopplad till vissa löften men vad blir konsekvensen om regionen inte lever upp till de löften de gett? Då blir vårdgarantin urvattnad och

därför bör regeringen se över konsekvenserna som bör drabba de regioner som inte lyckas leva upp till vårdgarantin. Ett annat problem i sammanhanget är bristen i regionernas system för att remittera patienter mellan varandra. Som exempel kan Västra Götalandsregionen remittera sina patienter till andra regioners upphandlade vårdaktörer. Dock kan regionen inte remittera patienterna till de andra regionernas egenregi-verksamhet. Eftersom den upphandlade vården är låg och sällan överstigen 3 % av den totala vårdproduktionen är det inte tillräckligt för att tillgodose de behov som ofta uppstår.

Under pandemin visade regeringen att det går att förbättra om den politiska viljan finns. Inte minst genom att blev det lättare att samordna iva-patienter mellan regionerna och tvångsflytta personal mellan regionerna om så krävdes. Regeringens utdragna processer genom utredningar måste skyndas på för att säkerställa en sammanhållen och jämlik vård i hela landet.

Alexander Christiansson (SD)